

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815200751
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815200751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. P., nar. XX.XX.XXXX, maloleté dieťa bytom u matky, dieťa rodičov: matky - S. P., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., E. č. XXX/X, t.č. bytom A., X. č. XXX/XX, práv. zast.: JUDr. Mária Vevurková, advokátka, A., Q. č. XXX/XX, a otca - P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., O. O. č. XXX, práv. zast.: JUDr. Slávka Zanutová, advokátka, A., A. č. XXXX/X, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/12/2015-117 zo dňa 15. októbra 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 4P/12/2015-117 zo dňa 15. októbra 2015 zamietol návrh otca maloletej na zníženie výživného. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že otec maloletej podaným návrhom zo dňa 11.2.2015 sa domáhal zníženia výživného na maloletú S. nard. XX.X.XXXX a to na sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Následne podal návrh, ktorým žiadal, aby ho súd zaviazal platením výživného vo výške 50,- eur mesačne. Návrh odôvodňoval tým, že maloletá bola na čas po rozvoде zverená do osobnej starostlivosti matky a jemu bola uložená povinnosť platiť na výživu maloletej mesačne sumou 133,- eur. V čase vydania rozsudku bol živnostníkom a jeho príjem bol omnoho vyšší. Časom ako živnostník mal menej pracovných príležitostí, jeho náklady boli vyššie ako príjmy, preto sa rozhodol živnosť ukončiť a od 7.1.2014 do 31.5.2014 bol evidovaný na úrade práce a nepoberal žiadnu podporu. Od 1.6.2014 nastúpil do pracovného pomeru v spoločnosti KorektSTAV s.r.o. a celkový jeho ročný príjem za rok 2014 predstavoval sumu 2.984,- eur. 10.7.2014 uzavrel manželstvo s U. P. a týmto dňom mu vznikla nová vyživovacia povinnosť voči manželke. Priemerný čistý mesačný príjem jeho manželky je vo výške 398,36 eur. S manželkou bývajú v prenajatom jednoizbovom byte v A., kde platia nájomné vo výške 173,- eur, internet 9,80 eur mesačne, telefóny vo výške 40,- eur, okrem toho dva spotrebné úvery voči PrimaBanke Slovensko vo výške 26,55 eur mesačne a ďalší úver vo výške 142,42 eur mesačne. Voči spoločnosti CETELEM Slovensko, voči spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. majú pôžičky a tie splácajú priemerne vo výške 25,- až 30,- eur mesačne. Mesačné náklady na výživné, stravu, ošatenie, obuv, hygienu, zdravotnú starostlivosť predstavujú celkove výšku 462,- eur mesačne. Ďalej poukázal na to, že je voči nemu vedené viacero exekučných konaní.

Matka maloletej s návrhom o zníženie nesúhlasila. Poukázala na to, že pracuje na dohodu u Ing. P. F., kde má mesačný príjem vo výške 54,- eur a okrem toho poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške

180,- eur. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, pričom spolu hospodária. Poukázal na to, že náklady na maloletú jej vekom rastú. Maloletá má 12 rokov, chodí na rôzne krúžky, otec na dcéru platí mesačne 133,- eur. Počas školského roka má tieto náklady na maloletú - strava v školskej družine, poplatok na základnú umeleckú školu, dcérin telefón na kredit a jej paušál ju výjdu 50,- eur mesačne, dcére platí poisťku vo výške 23,- eur, zvyšok peňazí dáva na oblečenie a zabezpečenie stravy. Tiež má dve exekúcie a to exekúciu, ktorá sa po 10 rokoch vyšplhala na 2.300,- eur platí vo výške 74,- eur mesačne a za telefón, ktorý zobral manžel na jej meno vo výške 24,- eur.

Súd prvého stupňa vec správne posúdil podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súčasne dobe návrh na zmenu výživného - zníženie výživného otca voči maloletej nie je dôvodný. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom otec maloletej pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba, kde jeho základ dane za rok 2009 predstavoval sumu 2.133,- eur pri dosiahnutých príjmoch 6.177,- eur a výdavkoch 4.043,64 eur. Matka maloletej v tom čase pracovala ako barmanka s mesačným príjmom 100,- eur. Ak aj právna zástupkyňa otca maloletej poukazovala na nízky príjem otca maloletej, súd dáva do pozornosti to, že ak by sa priklonil k tvrdeniu, že v čase posledného rozhodovania mal otec maloletej príjem vo výške 177,78 eur, tak v súčasnej dobe jeho výška príjmu je 320,- eur. Je síce pravdou, že má náklady spojené s užívaním bytu, je však ženatý a jeho manželka má taktiež príjem zo zamestnania, čiže na financovanie nákladov spojených s chodom domácnosti sa spolupodieľajú obidvaja. Pokiaľ otec maloletej poukazoval, že v súčasnej dobe je proti nemu vedených viacero exekučných konaní, ktorých existenciu nezapríčinil úmyselne, súd je však toho názoru, že ich existenciu zapríčinil otec maloletej svojím nezodpovedným prístupom. Táto skutočnosť nemôže byť na úkor maloletej, ktorej hlavnou živiteľkou je jej matka, u ktorej sú príjmové schopnosti oproti predchádzajúcemu obdobiu nezmenené. Zmenu pomeru súd videl na strane maloletej, ktorá je už vo veku, kedy sú náklady spojené s jej výchovou a výživou podstatne vyššie, a preto návrh otca ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku otec maloletej podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí a navrhol, aby odvolací súd ho zmenil tak, že ho zaviazal platiť mesačné výživné v sume 50,- eur mesačne. Poukázal na to, že pokiaľ ide o schopnosti odvolateľa živiť maloletú, tá je daná predovšetkým jeho subjektívnymi okolnosťami, ktoré však súd vôbec nebral do úvahy. Otec má ukončené základné vzdelanie a pokiaľ sa dostal do situácie, že na jeho majetok je vedených niekoľko exekúcií, nebolo to úmyselne a ani v tom nebol nezodpovedný prístup. Voči plneniu vyživovacej povinnosti pristupuje maximálne zodpovedne, vždy si ju plnil, hoci istý čas v domnení, že platí výživné maloletej, v skutočnosti plnil výživné voči matke maloletej, keďže obe vyživovacie povinnosti boli určené súdom a navrhovateľ si tento rozdiel neuvvedomil. Práve za čas plnenia vyživovacej povinnosti voči matke maloleťmu vznikol nedoplatok na výživnom. Jeho možnosti zvýšiť si príjem sa odvíjajú od jeho schopnosti a od situácie na trhu. Objektívne možnosti odvolateľa na trhu sú naviazané na jeho subjektívnu schopnosť, ktorá je daná aj jeho vzdelaním. Iné možnosti majú ľudia so základným vzdelaním a iné so stredoškolským či vysokoškolským. Túto skutočnosť súd nebral do úvahy. Navrhol preto, aby odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách jeho odvolania, rozsudok prvostupňového súdu zmenil.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka, ktorá uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ktorý vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a prihliadol na záujmy maloleťého dieťaťa na stanovisko kolízneho opatrovníka. Poukázala ďalej na to, že otec maloletej nikdy neprispel nad rámec stanoveného výživného a to ani v dni, ktoré sú pre dieťa významné ako sú narodeniny, meniny, Vianoce. Otec o maloletú nejaví žiadny záujem a jeho tvrdenie, že sa chce s ňou stretávať, vyznieva vyslovene účelovo. Výšky výživného bola stanovená pri poslednom rozhodovaní v roku 2010 a keď bola primeraná potreba maloleťého dieťaťa a zodpovedajúca schopnostiam a možnostiam otca. Od posledného rozhodovania došlo k zmene pomerov na strane maloleťého dieťaťa, ktoré je staršie o 5 rokov, navštevuje druhý stupeň základnej školy a je nepopierateľné, že výdavky na dieťa vo veku maloletej S. sú oproti času, kedy rozhodol o výživnom značne vyššie. Vyšší vek dieťaťa, prestup na iný stupeň ZŠ zakladá samo o sebe dôvod na zvýšenie výživného a nie na zníženie. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd dospel k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa, že návrh otca o zníženie výživného nie je dôvodný. Aj keď na strane maloletej došlo k podstatnej a trvalej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala nie zníženie, ale zvýšenie výživného pre maloletú, súd prvého stupňa komplexne posúdil možnosti a schopnosti povinného otca spolu s odôvodnenými potrebami maloletej a správne dospel k záveru, že návrh otca o zníženie výživného nie je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že odôvodnené potreby maloletej sa neustále zvyšujú v dôsledku jej rastu a t.č. už aj druhého stupňa školskej dochádzky a je to matka, ktorá v prevažnej miere zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa a uspokojuje jeho potreby tak, ako postupne vznikajú, teda poskytuje mu stravu, ošatenie, bývanie, potreby pre školskú dochádzku, hoci rovnakú povinnosť má aj otec dieťaťa. Správne súd prvého stupňa aplikoval ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Zmenou pomerov v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1,2,4,5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ otec odôvodňuje návrh na zníženie výživného tým, že má nízky príjem a že stanovenú výšku výživného považuje za vysokú vzhľadom na skutočnosť, že sa oženil a že má vyživovaciu povinnosť aj voči svojej manželke, správne v tomto smere súd prvého stupňa poukazuje na to, že jeho manželka je zamestnaná a na nákladoch svojej domácnosti sa spolupodieľajú obidvaja.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zníženie výživného pre maloletú S. by znamenalo posunúť zodpovednosť otca za všestranné zabezpečenie potrieb dieťaťa výlučne na druhého rodiča, t.j. matku mal. S., ktorá sa o dieťa riadne stará, dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, aj osobnou starostlivosťou a uvedená požiadavka otca je v rozpore so Zákonom o rodine, morálkou a aj spravodlivosťou. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny, keď sa v plnom rozsahu stotožnil so súdom prvého stupňa, ktorý návrh zamietol ako nedôvodný. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval vyslovene za účelové, a preto nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože išlo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.